

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Aggasztó tünetek.

Pécs, 1901. június 24.

A „Politikai Hetiszemle“, ez az előkelő színvonalon álló és szigorú tárgyilagossága által a többi kormánypárti sajtóorganumok fölött magasan kiemelkedő politikai folyóirat legutóbbi számában figyelemreméltó cikket közöl azokról az aggasztó tünetekről, a melyek a magyar társadalom kialakulási processzusát válságos helyzetbe sodorták. Két irányban fenyegeti veszedelem a magyar közéletet: az egyik a nemzetiségek részéről, a másik ama társadalmi áramlatok részéről, a melyek a magyar társadalom egységesítésének útjába gördítenek akadályokat.

A kormány és a nemzeti kultúra zászlóhordozói aggódva szemlélik ezeket a tüneteket s törekszenek a belőlük származó veszedelmeket elhárítani, de — eddig legalább — minden látható eredmény nélkül s azért a Politikai Hetiszemle cikke az orvoslás ügyét szívükön viselő körök okulására a kettős baj helyes diagnózisát következőkben fejti ki:

A két áramlat irányítói végelejlaiában kétségtelenül egyetértenek. Mindketten egységessé és nemzetivé akarják tenni a magyar társadalmat. Csakhogy az egyik irányzat megelégszik a lassu asszimilálással, a másik pedig főleg a hazai zsidósággal szemben radikálisabb eszközöket akar alkalmazni. Aktuális ma tulajdonképpen csak a zsidókérdés. A nemzetiségi

probléma megoldásában a magyar társadalom amugy sem követel magának részt s egészen rábizza ezt az államhatalomra.

Mivel pedig ez időszerint a központi kormány ezt az ügyet nem igen mozgatja, a nemzetiségi kérdés nem igen izgatja a magyar társadalmat. Annál nagyobb hullámokat ver azonban az ugynevezett zsidókérdés. Nevezetes része ez a magyar nemzeti politikának. S döreség azt hinni, hogy az országszerte nyilvánuló mozgalom indító okai felekezeti jellegűek. A magyar nemzet vallási toleranciája minden kétségen felül áll és az egyházpolitikai törvények meghozatala is csak újabb bizonyítéka annak, hogy a kormányhatalom épügy, mint a társadalom elég radikális nézeteknek hódol vallásügyi kérdésekben.

Az egyházpolitikai törvények meghozatalában legfőbb részük volt a protestánsoknak; igaz, hogy a zsidók nagy előnyökhöz jutottak ezen a réven, de a törvények létesítésében mégis csak a protestánsok jártak elől s az ő hatalmi tulsúlyuk vitte dűlőre a dolgot.

Az egyházpolitikai törvények nyomában keletkezett aztán a néppárt és a néppárti mozgalommal kapcsolatban bontakozott ki széles vonalakban az agrárizmus név alatt ismeretes társadalmi és közgazdasági mozgalom.

Logikusan bírálva a dolgokat, azt kellene hinni, hogy az agrárizmus és a néppárt, mint e törvények szülöttei, első

sorban a protestánsok ellen irányulnak. Ámde a valóságban azt látjuk, hogy ugy az agrárizmus, mint a néppárt nem a protestánsizmus, hanem a zsidóság ellen fordul, a mi mellett bizonyít, hogy a néppártnak az egyházpolitikai törvények revíziójára való törekvése immár tárgyalanná vált.

És ez a párt éppugy, mint ikertestvére: az agrárizmus már csak a társadalmi és közgazdaság problémák terén követelhet magának munkakört és létjogosultságot. Nem is kételkedünk abban, hogy a néppárt és az agrárizmus nemsokára egyesülni fog, hogy a jelzett irányban közös erővel folytassák eddigi akciójukat. Bármit hozzon tehát a jövő s bármily irányban haladjanak is az események, felekezeti motívumokon alapuló antiszemitizmustól, a milyen Istóczy Győző fénykorában divott, nem kell tartani. A Párls-Egan ügy nem antiszemita kérdés. A Magyarország, Alkotmány, Budapesti Napló és a Magyar Szó szerkesztői közt folyó vitatkozás nem alapul rituális indokokon s a merkantilisták és agráriusok közti versengést sem a kereszt és a mogen-dovid közti különbség eredményezte.

Mit jelentenek hát mégis a mutatkozó vészes tünetek? Azt, hogy a fajmagyarság immár sokalja azt a gazdasági és értelmi pozíciót, melyet a zsidóság rövid néhány évtized alatt magának kivivott.

A zsidóság pedig — támaszkodva kétségtelenül hazafias érzelmeire s tuda-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A cigány.

Valami áthelyezés történt a hivatalunkban s a főnökhelyettesünket bucsuztattuk a vendéglő patkóalakba rakott hosszú asztala mellett.

Nagyon vigan voltunk. A muri belenyult a késő éjszakába s a nótázásunk majd, hogy a falat rengette.

A legszilajabb nótázás közben félénken botorkált be az ajtón egy apró, öreg emberke, fűtött-kopott ruhában. Hegedűt szorongatott a hóna alatt s támolygó léptekkel iparkodott a sarokba, ahol a legkevesebb volt a világosság. Ott meghuzta magát csendesen. Hamarosan el is feledkeztünk róla.

— Aztán megint nyílt az ajtó. Inkább kicsapódott. És a ki belépett, éppen nem mutatott félénkséget. Egy vasuti alkalmazott volt, valami fűtő, fékező, vagy más olyasféle. Az arca ki volt vörösödve az italtól, a szemei élénken csillogtak. Kidüllesztett mellel állt meg az ajtó küszöbén és a részeg emberek kihívó hengegésével bámult végig rajtunk. Mintha csak akarta volna mondani: »A magam pénzén mulatok. Ur vagyok a pénzemért.«

Senki sem hederített rá, hát tovább állt.

Lármás nagy léptekkel huzódott ő is a sarokba, oda, ahol az öreg cigány kuporgott.

Egyszerre zajos lett a sarok. A pityókos fékező parancsolgatott magának. Az öreg huzta reszkető kézzel. Keserves zene volt, az bizonyos. Sok hamis hangot fogott az öreg ott is, ahol tudta a nótát, ahol meg nem tudta, kin volt hallgatni a tapogatózást.

A fékező gorombáskodni kezdett. Ugy mondta, hogy ő nem idevalósi, hanem kecskeméti, aztán ott a vályogvető cigány is művész az öreghez képest.

Az öreg szeliden vitatkozott.

— Én is jó cigány voltam. De most már öreg vagyok. Meg sok bajon mentem keresztül.

— Lári-fári — mondta hetykén a fékező — sohase lehetett maga jó cigány. Hát lássuk, tud-e játszani valami operettát?!

Kihívóan méregette az öreg muzsikást.

— Tudok én, tudok — motyogta az öreg, aztán próbálgatta. De nem ment sehogysen. Nagyot sóhajtott.

— Pedig mennyit tudtam . . .

A fékező nagy fölénnyel nézte a vergődését. Csupa gunyos szájalom volt a tekintetében. Udaállt az öreg elé.

— No hát hallgassa meg, majd én dalolok magának egy operettát.

Rákezdett a kornevilli harangokból valami áriára. Erősen bömbölt a mély bariton hangja, de kegyetlenül hamis volt az éneke.

Mikor kész volt, újra kezdte a gorombaságot. Annál durvább lett, hogy az öreg hangtalanul türte.

Oda figyeltem folyvást. És sajnáltam az öreget. Jól ismertem gyerekkorom óta.

— Kidobom azt a garázda vasutit! — méltatlankodtam — s alig tudott lecsillapítani a társaságom.

Nem igen értették a felháborodásomat. Persze, nem ismerték az öreg Jóskát. Elmondtam hát nekik az élettörténetét, a mi ugy hangzik, mintha mese volna.

Tizenöt husz esztendővel előbb nagy hire volt a Jóska cigánynak, nemcsak a mi városkánkban, meg a környéken, hanem az egész országban. Ugy járt köruttra, mint most Pongrác, Hamza Miksa, Banda Marci, Rác Laci, Bunkó Vince, meg a többi istenáldotta muzsikás. És a merre ment, ott mindenütt nagy volt a dicsősége.

Sohasem feledtem el azt a büszke tartást, a mivel a banda élén állt. És látszott, hogy a lelkét teszi be a nótába. Mikor a király előtt muzsikálta a »Repülj fecském«-et, akkor is olyan büszke volt a tartása. — Hát hiszen ő is király volt.

Egy napon nagy baj történt. Jelka el-elpihent — örökre. A tizenhat éves, sápadt orcájú, vézna, fekete Jelka, a Jóska cigány leánya. Mikor betették a föld mélyibe a koporsót, élettelenül vágódott el Jóska. Nagyszo-

tában nagy gazdasági és értelmi jelentőségének, hallani sem akar arról, hogy elfoglalt pozíciójából csak egy talpalatnyit is engedjen.

A zsidóság ellenfelei — talán csekély kivétellel — távol állnak a felekezeti alapon nyugvó antiszemitizmustól, de attól tartanak, hogy a zsidóság, ha korlátok közé nem szorítják terjeszkedése vágyait, kimeríthetetlen képességeivel idővel a kívánatosnál is erősebb mértékben fog döntő befolyást gyakorolni a fajmagyarság sorsára.

Megindult tehát a védekezési munka az egész vonalon. A mozgalom most még csak keletkező felben van, de máris érzeti hatását minden irányban. S kétségtelen, hogy ha a választások után a védekezési irányzat teljes erejében ki fog bontakozni, viharos és eseménydús napjai lesznek majdan a magyarnak. Vagyis kétségtelen, hogy az árnyukat előrevető események kemény próbára teendik a nemzeti és társadalmi konszolidáció munkáját.

Mivel pedig abban mindnyájan egyetértünk, hogy egységes és hatalmas ez a nemzet csak akkor lesz, ha sikeresen befejeződik a társadalmi konszolidáció munkája, miért akarják mégis oly sokan, miért akarják oly komoly és irányadó tényezők erőszakosan megakasztani ezt az asszimilációt? S előáll az a másik kérdés, miért engedték a viszonyokat odáig fejlődni, hogy erőszakos módszerekkel akarják most új ösvényre terelni a nemzeti regenerálás művét? Azt hisszük, hogy a beállott helyzetért egyaránt felelős a társadalom keresztény és nem keresztény része.

Bármily nagy filozemita is valaki, ha objektíve akar itélni, el kell ismernie, hogy a zsidóság meggyarapodott hatalmával nem tudott mindig elég józanul s elég szerényen bánni. Anyagi gyarapodását, megnövekedett befolyását nem egyszer kihívó formában juttatta kifejezésre, úgy, hogy azok, a kiknek rovására végbement ez az erőcsere, aggódni kezdtek a jövő miatt.

kára tudtak vele boldogulni az élesztgetéssel. De feléledt és harmadnap a banda élén állt. Csak hogy görnyedt volt az alakja, félénk, alázatos a nézése és mindegyre csak azt a nótát huzta: »Szomoruan zug-bug a szél...« Ez volt a Jelka nótája. A ruhájához föld, meg gaz tapadt, az arca megnyult és vértelen volt. Így lehetett látni vagy két hétig és minden nap fakóbb lett az arca, rendetlenebb, piszkosabb a ruhája. Megtudtam, hogy miért. Ott töltötte az idejét mind a temetőben. Letérdelt a Jelka sírjához, a festetlen kereszt elé és játszott szivettépő keservesen azt az egy nótát, mindig csak azt: »Szomoruan zug-bug a szél...« Aztán ledobta magát a sírra és zokogott óra számára.

Egyszerre aztán egészen elmaradt a bandától. A kórházban ápolták, azokkal a többi szerencsétlenekkel együtt, a kiknek sötétségbe borult az elméjük.

Pár hónap telt bele, míg kieresztették, mint — egészségest. Össze volt már akkor törve egészen, roncs valósággal. De hát a kórházi bizonyítvány igazolta, hogy egészséges. Neki adta magát az ivásnak s úgy látszott, hogy azt a kevéske emlékező tehetséget is, a mit a kórházból magával hozott, előlte a pálinka. Hegedűt nem vett a kezébe, lehet az is, hogy az atyafiai, a kiknek a kegyelméből élésködött, dugdosták előle. Sok ideje volt hát

Másrészt azonban bizonyos, hogy a nem keresztény társadalmiak vezető osztályai sem állottak mindig feladatuk magaslatán. Egyrészt a gazdasági téren nem fejtettek ki elég ellenállást a hódító áramlat ellen, másrészt pedig nem használták ki kellőképpen társadalmi pozíciójukat az új tényezőknek a régi társadalmi keretbe való beleillesztésére.

Minél inkább nyilvánvalóvá lett, hogy a gazdasági küzdelemben csak nehezen korlátozhatók az ujonnan felszabadult erők, annál is inkább kellett volna a keresztény társadalomnak az asszimiláció munkájával a maga részére lefoglalni a zsidóság által elért anyagi és szellemi eredményeket.

A midőn tehát teljes tárgyilagossággal leirtuk a helyzetet — így fejezi be fejtegetéseit a Politikai Hetiszemle cikkezője — végezetül azt a kérdést vetjük fel: vajjon mielőtt néppártiak, agráriusok erőszakos módokat keresnek a probléma megoldására, nem lesz-e helyesebb, ha a nemzeti konszolidáció érdekében mindkét részről komoly kísérlet tétetnék a gazdasági és társadalmi ellentétek békés kiegyenlítésére.

A magunk részéről azt teszszük hozzá ezekhez az érdekes fejtegetésekhez, hogy közlésünkkel nekünk is ennek a békés kiegyenlítésnek az előmozdítása volt a célunk, mert feltaláltuk bennük az erre vezető egyedüli hatályos eszközt: a helyzet őszinte feltárását, a mindkét részről kétségtelenül fenuforgó hibák takargatása nélkül.

A város 1900. évi zárószámadatai.

Pécs, 1901. június 24.

A város zárószámadatainak ismertetése során eljutottunk az egyes alapítványokhoz. Ezek számadatai a következők:

II. Szegényintézet-alapítvány.

Ez a községnek tulajdonképeni szegényalapja; igen régi alap, melynek számadatai 70 évre is visszanyulnak. Az alapítvány ka-

s azt mind ivásnak szentelte. — Így került a teljes züllés útjára, a mely visszavezette a kórházba. Aztán még egyszer kikerült. Már akkor az atyafiai unták az eltartását. Kezébe nyomtak egy rozsz hegedűt, hogy járja végig a mulatóhelyeket. Az emberek szánalmából behozhatja a napi eleséget.

Azóta vonszolja meggyötört, fáradt testét éjszakák idején egyik mulatóhelyből a másikba. Az emberek szánakoznak rajta és huzatják vele azt a keveset, a mit még el nem felejtett. Sokszor találkoztam vele, de soha többé nem hallottam tőle a »Szomoruan zug-bug a szél...« Ugy látszik, a kétszer átszenvedett nehéz betegség kiolt belőle mindent. Az érzést, az emlékező tehetséget, meg az önérzetet is. Vagy másképp hogyan tűrné a durva gunyt és szidalmat, a mit olyan kegyetlen élvezettel vagdos hozzá a maga pénzén mulató vasutas.

Az én társaságomat meghatotta a történet s belevágott mindenik jóérzésébe az a borizú otromba hang, a melylyel éppen most rivallt a tehetetlen öregre a részeg vasutas:

— Menjen maga zabot begyezni, de ne muzsikáljon, ha nem tud!

Oda csaltuk az öregre a mi asztalunkhoz. A felfuvalkodott vasutas meg dohogva távozott. Bántotta, hogy megzavartuk mulatságát.

Volt a társaságunkban egy fiatalember,

mataiból és az ide utasított jövedelmekből a szegényválasztmány által érdemeseknek talált házi szegények nyerne havonként segélyeket.

Ezen alapon kezeltetik Schwabach Zs. G. 500 koronás milleniumi alapítványa is.

Bevételei 1900-ban:

1. Tőkék- és kamatokból 4843 K 14 fill.
 2. Segélyek visszatérítése 74 kor.
 3. Adományok, birságok, engedély-díjak stb. 3465 kor. 83 fill.
 4. Maradvány 1899-ről 2211 kor. 58 fill.
- Összesen 10594 kor. 55 fill.

Kiadásai:

1. Segélyek 4063 kor.
2. Intézeti jegyző és gondnok, továbbá visszatérítés a házi pénztárnak 340 kor. 52 fill.
3. Tőkésítés 1334 kor. 66 fill.
4. Számlák 21 kor.
5. Különlék 1882 kor. 50 fill., összesen: 7641 kor. 68 fill.

Az alap vagyona tett az 1900. év végén:

1. Készpénzben 2952 kor. 87. fill.
2. Takarékpénztári betétben 17626 kor. 96 fillér.
3. Értékpapirokban 19100 kor.
4. Kötvényekben 33096 kor. 6 fill.
5. Kamathátralék 862 kor. 54 fillér, összesen: 73638 kor. 43 fill.

III. Rudolfinum-alapítvány.

Alapított bold. Rudolf trónörökös születése idején, a mikor is a város a trónörökös születése feletti örömeinek adván kifejezést, nagy lelkesedéssel elhatározta, hogy 10.000 frtot köt le oly célból, hogy annak kamatai árvák felnevelésére fordíttassanak.

Az eszme tért hódított s az alapot a papság és világiak köréből sokan gyarapították hagyományaikkal és 1000 koronát tevő alapítványaikkal, mignem az a mai tekintélyes összegre emelkedett.

A város vállalta magára az árvák élelmezési költségeit, a többi terhet az alapítvány viseli

Ezen árvaintézetben rendszeren 60—70 fiú és leány neveltetik.

Bevételek voltak 1900-ban:

1. Tőkék- és kamatokból 10432 korona 35 fillér.
 2. különlékből (engedélydíjak stb.) 433 kor. 56 fill.
 3. 1899. évi maradvány 3561 K 48 fill.
- Összesen 14427 K 39 fill.

Kiadásai:

1. Szabó-, cipész- és egyéb számlák 2200 K 22 fill.

aki értette a hegedűvel való bánásmódot. Azt mondta:

— Mi történe, ha egyszerre eljátszanám a Jelka nótáját.

Én elleneztem, a többiek azt mondták, semmi sem történe, hiszen az öreg már teljesen bárgyu, nem emlékezik arra sem, ami néhány perc előtt történt.

Az öreg lekonyult fejével bámulta a földet mikor a fiatalember rákezdte:

»Szomoruan zug-bug a szél...«

Az öreg cigány, mintha villanyütés érte volna, mindjárt az első hangokra felkapta a fejét. Aztán lassan fellépett, de le nem vette a szemét a hegedűről. Szinte félelmetes volt a nézése, olyan mozdulatlan merevséggel tapadt a hegedűre.

Ami aztán történt, hihetetlen gyorsasággal ment végbe, nem lehetett megakadályozni. Egy szempillantás volt az egész. A sápadt, gyűrött arcú öreg cigány örült mohósággal ugrott a hegedűlő fiatalemberhez, vad erővel kapta ki kezéből a hegedűt és hajdon fővel rohant ki az ajtón, bele a sötét éjszakába.

... Másnap ott találták a temetőben. A Jelka sírján feküdt eszméletlenül. Amikor sikerült életre hozni, mindjárt vihették harmadszor is a bolondok közé.

2. A vezető irgalmas nővérek fizetése 504 korona.

3. Tőkésítésre 6541 K 78 fill.

Összesen 9686. K 99 fill.

Az alap vagyona 1900 végén:

1. Készpénzben 4740 K 40 fill.

2. Takaréktári betét 31624 kor. 94 fill.

3. Értékpapír, 1020 kor.

4. Magán kötvények 76941 K 10 fill.

5. Kamathátralék 1943 K 2 fill.

Összesen 116269 K 46 fill.

IV. Matessa-alap.

Ezen alap Matessa István pécsi polgárnak köszöni létét, a ki vagyonát s ebben a papnővelde-utcai házáat egy lelencház-alapra hagyományozta. Az alap egyes hagyományokkal tekintélyes összegre gyarapodott s főképp Farkas István volt 48-as honvéd s később pécsi ügyvéd hagyományának hozzácsatolásával annyira erősödött, hogy a »Matessa-házban« 18—20 elhagyatott gyermek talált ellátást s gondozást a szürke nénikék felügyelete alatt.

Utóbb 1892/93-ban előkelő hölgyekből álló bizottság, élükön Dulánszky Adolfnéval, buzgólkodott azon, hogy a szomszédos ház is megvételessék s az alap régi házához csatoltassék.

Ez sikerült is és akkor Pécs sz. kir. város a 2 telken saját törzstőkéjéből 50 ezer korona költséggel egy ószes s a tényszerű igényeknek mindenben megfelelő alapítványi házat emelt.

Az intézetben ma 24 gyermek gondoztatik s ezen felül itt találtak most menedéket a rudo finum árva növendékei is, kik a szigeti külv. iskola építése folytán eddigi otthonukból kitelepítettek.

Az intézet Czirjak Ignác törvhatósági bizottsági tag vezetése és a szürke nénikék gondozása alatt áll s az árvákat és leleneket házilag éllelmezi.

Bevételei voltak az alapnak 1900-ban:

1. Tőkék- és kamatokból 8887 kor. 28 fill.

2. Adományok, hagyományok- és bírságokból 465 kor. 36 fill.

3. Tartásdíjak visszatérítéséből 452 kor.

4. 1899. évi maradvány 6539 kor. 38 fill.

Összesen 16344 kor. 02 fill.

Kiadásai:

1. Tőkésítés 10455 kor. 36 fill.

2. Éllemezés 2348 K.

3. Irgalmas nővérek járuléka 594 K.

4. Gyógyszerek 27 K 12 fill.

5. Számlák 1225 K 5 fill.

6. Épületfenntartás és különfélék 168 K 8 fillér.

Összesen 14817 K 61 fill.

Az alap vagyona tett 1900. év végén:

1. Készpénzben 1526 K 41 fill.

2. Takaréktári betétben 13802 K 22 fill.

3. Értékpapírban 2600 K.

4. Magán kötvényekben 50882 K 28 fill.

5. Kamathátralék 560 K 89 fill.

Összesen 69371 K 80 fill.

V. Templom alap.

Egyike a legrégebb városi alapoknak. 26 kisebb alapítványból áll s célja az, hogy a városban levő templomok, kápolnák s egyes keresztiek annak jövedelméből fenntartassanak a külső kápolnáknak működő kántorok, miseszolgák fizetessenek s azok orgonái gondoztassanak.

Bevételei voltak az 1900. évben:

tőkék- és kamatokból 2940 K 78 fill.

Kiadásai:

1. A szent-ferenciek rendjének miséikért, templomi ruhák mosatásáért, a harangozók fizetésére 350 kor. 26 fill.

2. Kántorok járuléka 121 kor. 40 fill.

3. Orgonák gondozása 335 kor. 60 fill.

4. Tűz kárbiztosítás javítási számlák és különfélék 555 K.

5. Tőkésítés 420 K.

6. Légszuszívógató a belv. templomban 625 kor. 72 fill.

Összesen 2407 kor. 98 fill.

Az alap vagyona 1900 év végén:

1. Készpénzben 532 kor. 80 fill.

2. Takaréktári betétben 17859 kor. 62 fill.

3. Értékpapírban 4200 K.

4. Magán kötvényekben 14331 kor. 72 fill.

5. Hátralékok 1434 kor. 97 fill.

Összesen 38359 kor. 11 fill.

V. Szedlmayer-, Makay- és Hadnagy ösztöndíjalapok.

Igen régi alapok; a Makay-alapról még a 18. századbéli számadások is vannak.

Ezen alapok kamatai a pécsi kath. főgimnázium tanulójának osztatnak ki ösztöndíjképpen.

A Szedlmayer-alapból az 1900. évben 9 tanuló kapott 90-90 korona ösztöndíjat; a Makay-alapból 5 tanuló, egyenkint 80 koronát s a Hadnagy-alapból 3 tanuló egyenkint 40 koronát.

Makay György, ki a múlt században mohácsi prépost volt, olyképp tette alapítványát, hogy abból mohácsi születésű tanulót is részesítsenek ösztöndíjakban.

A 3 alapítvány vagyona volt az 1900. év végén:

1. Készpénzben 334 kor. 93 fill.

2. Takarékpénztári betétben 293 korona 34 fillér.

3. Értékpapírban 12800 kor.

5. Kötvényekben 20143 kor. 94 fill.

6. Hátralékban 329 kor. 54 fill., összesen: 33901 kor. 75 fill.

VI. Egyéb ösztöndíjak.

Erreth Antal pécsi börgyáros, Gebauer Izor, a zirc ciszterci rend pécsi kath. főgimnáziumának volt igazgatója, Koncz György pécsi polgár, Dittmayer Jakab városi tisztviselő, Hoffmann Károly pécsi butorgyáros alapítványainak kamatai szintén ösztöndíjképp osztatnak ki, vagy pedig a szegény iskolásgyermek felruházására fordítatnak.

Vagyonuk volt az 1900. év végén:

1. Készpénz 334 kor. 13 fill.

2. Takaréktári betét 7712 kor. 81 fill.

3. Értékpapír 7700 kor.

4. Maradvány 1899-ről 349 kor. 24 fill.

Összesen 16096 kor. 18 fill.

(Folyt. köv.)

Hírek.

Pécs, 1901. június 24.

Megölte a vonat.

Azoknak a baleseteknek krónikáját, melyeket »vasuti baleset« címen regisztrálnak a lapok, tegnap reggel ismét szaporította egy esettel, egy a máv. pécsi állomásán történt baleset, mely emberhalállal végződött.

A tegnapi reggeli vasuti baleset áldozata egy ötvenéves vasuti munkás, ki fiatal éveiben került a vasut szolgálatába s itt ette meg kenyere javát, míg most — szinte végzeteszerűen — az a vas szörnyeteg ölte meg, melynek a szerencsétlen ember harminc évig állott szolgálatában.

A borzalmas szerencsétlenség részleteiről következő tudósításunk számol be:

Schweitzer Henrik, m. á. v. munkás, salakkihordó, tegnap reggel 7 óra 35 perckor azzal volt a m. á. v. pécsi állomásán elfoglalva, hogy a mozdonyokból kiszórt s a vágányok között heverő salakot talicskájába összegyűjtve az anyag-árokba hordja.

At akart menni talicskájával a vágányokon, azonban az V-ik vágányon egy javításra szánt kocsiállóból álló hosszú kocsisor elállta az utját.

A szerencsétlen ember akkor arra a végzetes gondolatra jutott, hogy a kocsikat kézierővel szétolja — hogy utat nyerjen — s e célból két kocsi közé ment. Az egyik kocsi ütközőjének háttal támaszkodott neki, míg a másik kocsi ütközőjére a lábát feszítette meg.

Ily bizonytalan pozitúrában állott ott Schweitzer Henrik, mikor egy mozdonyt bocsájtottak a kocsisor eléjére, melynek óriási ereje összenyomta a kocsik ütközőit, melyek között ott szorult a szerencsétlen munkásember is.

A tolató személynem nem vette észre, hogy Schweitzer a kocsik között van s így történt meg, hogy az ötödik vágányon jöttek be egy második hosszú kocsisorral, melyet a pellérdi oldal felől az 1941. számú vonat mozdonya tolt visszafelé.

Schweitzer Henrik a két ütköző tányér közé szorult, melyek bal mellkasát teljesen összeroncolták. Egy ideig még lógott a szerencsétlenül járt ember az ütközők között, majd leesett s néhány perc múlva meghalt.

Az állomásfőnökség nyomban értesítette az esetről a vasuti és hajózási főfelügyelőséget, a zágrábi üzletvezetőséget, a pécsi forgalmi főnökséget és rendőrkapitányságot.

A bizottság fél 9 órakor megjelent. A bizottságban résztvettek: Déván Ottó, kir. ügyész, dr. Ludvig Ferenc, vasuti orvos, Schultz Ferenc, rendőrkapitány, Tóth Jenő, rendőrbiztos; a vasut részéről: Fáy Zsigmond, ellenőr, forg. főnökségi kiküldött és Wolleszky Károly, állomásfőnök.

Az esetről nyomban jegyzőkönyvet vettek fel. A vizsgálat úgy a polgári hatóság, mint a vasut részéről megindult.

Schweitzer 51 éves, tisztességtudó ember volt, s fiatal éveiben került a vasuthoz.

Hátrahagyott: özvegyet, két fiút, kik közül az idősebb Üszögben máv. mozdonyvezető; a fiatalabb gyöngye elméjű, négy gyermek atyja, a kinek a családját szintén Schweitzer tartotta fenn keserves napikeresményéből.

Mint a már megejtett vizsgálat eddigi adataiból kiviláglik, a szerencsétlen vasuti munkás halálát saját vigyázatlansága okozta, melylyel még vétett a vasuti szolgálati szabályzat ellen is, miután ez szigorúan tiltja bármely alkalmazottnak a kocsik között való bujkálást, vagy az ütközők közé menést.

Napirend 1901. június 25-én.

Naptár: kedd, június 25. — Róm. kath.: Vilmos. — Prot.: Vilmos. — Görög-kelet.: (jun. 12.) Onufriusz. — Zsidó: Thamasz 8. — Nap két 3 óra 48 perckor; nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold két délután 1 óra 37 perckor; nyugszik éjjelkor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelezése szerint: keleten csapadék, szél és hőstüledés várható.

Főgimnáziumi tornaverseny a Tornacsarnokban d. u. 5 órakor.

— (A Zsolnay-szobor nagybizottsága) tegnap délelőtt tizenegy órakor a városháza közgyűlési termében báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklete alatt ülést tartott, melyen Darócy Aladár dr. főispáni titkár, mint a szoborbizottság titkára, Majorossy Imre polgármester, Tróber Aladár dr. városi főjegyző, Littke József kereskedelmi és iparkamarai elnök, Záray Károly dr., a keresk. és iparkamara titkára, Zsolnay Miklós gyáros, Krasznay Mihály, Krasznay Miklós dr., jánosi Engel József, Jobszt László dr., Cs. Schapringner Gusztáv, Horváth Antal, Neumann Ignác, Schwabach Zsigmond, Mutnyánszky Béla, Beck Gyula, Csukás Zoltán, Ganter Ferenc, Engeszer Miklós, Kammerer Ferenc, Dragonescu Dömjen kir. tan. pénzügyigazgató és Kindl József kereskedelmi tanácsos jelentek meg. Az elnök főispán megnyitván az ülést, Darócy Aladár dr. főispáni titkár, mint a szoborbizottság titkára rövid vázlatban előterjeszti a Pécsen létesítendő Zsolnay-szobornak egy a helyi, mint a fővárosi lapokban már közölt történetét, azután bejelenti, hogy a »Képzőművészeti Egyesület« szobrászati szakosztálya levelet intézett a szoborbizottság elnökéhez, melyben egy új szakértői szemle elrendelését, illetve még egy szakértői meghallgatását javasolja. Ezzel kapcsolatban azonban bejelenti a bizottságnak azt is,

hogy a pécsi Zsolnay-szobor készítését *Strobl* Alajos szobrász-művész és *Schulek* Frigyes műépítész elvállalták. A bizottság lelkes eljenzéssel fogadta ezt a bejelentést s így a »Képzőművészeti Egyesület« szobrászati szakosztályának még egy szakértő meghallgatására vonatkozó indítványát elutasította. Ezután bejelentette még a bizottság titkára, hogy a szoborbizottság felkérte a Pécssett járt *Székely* Bertalan, *Zala* György és *Szana* Tamás szakértőket uti számlájuk betérjesztésére, mit a művészek ama hozzáadással tettek meg, hogy utiszámláik összegét a Zsolnay-szobor céljaira engedik át. Ennek hosszantartó eljenzéssel történt tudomásul vétele után a szobornagybizottság ülése, kevéssel tizenegy óra után véget ért. — Fél tizenkét órakor a Zsolnay-szobor végrehajtó bizottsága tartott ülést, szintén a városháza közgyűlési termében, báró *Fejérváry* Imre főispán elnöklése alatt. *Darócy* Aladár dr. a szoborbizottság titkára a végrehajtó bizottságnak is bejelenti, hogy a szobor készítését *Strobl* Alajos és *Schulek* Frigyes elvállalták, azon hozzáadással azonban, hogy a szoborminták és költségelőirányzat bemutatásának határidejét a szoborbizottság 1901. évi október hó végére határozza meg. A végrehajtó bizottság a jelentést örvendetes tudomásul véve, a feltételt elfogadta. Ezután *Záray* Károly dr., a keresk. és iparkamara titkára intézkedést kért a megvásárolt hat szoborminta elhelyezésére vonatkozólag, mire a bizottság *Majorossy* Imre polgármestert kérte fel. Végül a keresk. és iparkamara titkára bejelentette, hogy a Zsolnay-szobor céljaira eddig egybegyűlt összeg meghaladja a huszonhétézer koronát, mely összeg azonban a szobor létesítéséig a még mindig tartó gyűjtés és időközi kamatoknak hozzászámítása folytán meg fogja haladni a huszonnyolc-huszonkilencezer koronát. Ezzel a végrehajtó bizottság ülése is délelőtti háromnegyed tizenkét órakor véget ért.

— (**Frigyes főherceg Bellyén.**) Frigyes főherceg a tegnapi reggeli személyvonattal Pécsen át Bellyére érkezett.

— (**A „Pécsi Dalárda“ dales-télye.**) Tegnap tartotta a Pécsi Dalárda második alapszabályszerű táncestélyét a nőgyerkerti helyiségében. Nyári multság volt ez, hol az igaz, nem táncol a fiatalság oly szenvedélylyel, mint télen, a szezonban, hanem mérsékelttel viselkedik, azaz felerészben táncol, fele részben udvarol. Így volt ez tegnap is. A kertben táncoltak s a hölgyek sokat táncoltak, mert fiatal ember volt elég. Kedélyes volt ez az ünnepély s fesztelen. A táncteret asztalok vették körül, honnan a mamák s a papák kísérték figyelemmel a táncoló párokat. Maga az ünnepély délután öt órakor kezdődött. Ekkor a közönség asztalok mellé telepedve hallgatta a Pécsi Dalárdát, mely négy énekszámot adott elő. Legnagyobb hatást a dalárda *Erkel* Gyula »Ébresztő«-jével érte el. Ezt az énekkölteményt minden szakaszában elinterpretálta a dalárda, vagy jobban mondva elszavalta. A közönség pedig áhitattal hallgatta a hazafias szöveget s együtt lelkesült a dalárdistákkal, a kik ritka animóval énekeltek a hazafias dalt, mely után a közönség frenetikus tapsban tört ki. Ezt követte *Steiber* E. »Szermeli boldogság« című dala, majd *Horvát* Ákostól egy népdai egyveleg s végül *Huber* Károlytól »Édes lánykám« kezdetű műdal. Valamennyit kitűnő precizitással adta elő a dalárda s a publikum valamennyit lelkesen megtapsolta. A programnak nyolc órára vége volt s azután megkezdtek a táncot, a melyhez a táncot ifj. *Korody* Gyula pompás zenekara szolgáltatva. A jelenvolt lányok névsorát a következőkben sikerült összeírunk: *Koharits* Mariska, *Haffner* nőv. (Bányatelep), *Handverk* Ella (Szabolcs), *Marschall* Mancsi, *Eötvös* Ilka, *Tomanek* Paula, *Szentgyörgyi* nőv., *Reberics* Gizi, *Remesberger* Zseni, *Végh* Lenke, *Möglich* nőv., *Borsy* nőv., *Neuber* nőv. (Bányatelep), *Ráth* Mariska, *Labrenc* Aranka, *Rác* Zseni (Szászváros), *Wimmer* Böske, *Revidzoff*

Anna (Bukarest), *Mack* Anna, *Rapp* Mariska, *Stiegl* Irén, stb. stb. A multság benyulott a késő éjbe s mindvégig kitűnő hangulatban volt a megjelent nagy társaság.

— (**Udvari tiszték Pécssett.**) Br. *Lutgendorf* és *Petrovsky* udvari biztosok tegnap reggel Pécsre érkeztek. A két udvari biztos feladata a Pécs környékén tartandó ez idei hadgyakorlatok tartamára az udvarnak szállást csinálni. Az udvari biztosok ma reggel Pellérdre s onnan Görcsönybe utaztak. Pellérden — hir szerint — Ő Felsége suite-je s az attasék lesznek elszállásolva, Görcsönyben pedig *József* és *Lipót Szalvátor* főhercegek fognak kíséreteikkel lakni.

— (**A Nemzeti Kaszinó nyári estélye.**) Mint azt már megirtuk, a Pécsi Nemzeti Kaszinó szombaton este tartotta ez idei első nyári estélyét, mely azonban a rossz időjárás miatt nem sikerült oly fényesen, mint városunk eme előkelő egyesületének egyéb vállalkozásai sikerülni szoktak. Az estély megtartása a kerthelyiségbe volt tervezve, e terv kivitelét azonban meggátolta a hűvös, esős időjárás, bent a termekben azonban tulmeleg volt arra, hogy eléggé kifejlődhessék a tánckedv. Mindazonáltal a jelenvoltak éjjeli egy óráig maradtak együtt.

— (**Rajzkiállítás a főreáliskolában.**) Egy iskola keretében, mikor rajzról, festészetéről van szó, ügyességről szólhatunk s nem művészetéről, mert a lerajzolt dolgokat a tanuló nem maga koncipiálja, hanem legtöbbszőr egy másolja csak s a másolásban nyilvánul az ügyesség. Mikor a pécsi áll. főreáliskola rajzkiállításáról most röviden megemlékezünk, ki kell jelentenünk, hogy a reáliskola nemcsak egyes másolókat nevelt, hanem egy jövődő nagyságnak adta meg az alapot a festőművészet terén. Elmellőzve minden egyes kiállítónak a nevét és dicséretét, mert valóban úgy a szabadkézi rajzban, mint a mértaniban és az ábrázolóban, nemkülönben a diszitményekben s gipszminták utánzatában szebbnél szebb dolgokat láttunk, sőt voltak ügyesebb festmények is, mik mind a rajztanárok ügybuzgalmát s szakértelmét dokumentálják első sorban, most azzal a művészegyéniséggel foglalkozunk, ki fiatal kora mellett nagy reményekre jogosít. *Gebauer* Ernő ez, a ki most tette le az érettségét. Vagy harminc festménye volt ez iskolai tárlaton: néhány olajfestménye s aquarellek. A mi az igazság erejével s természetességével tán a lejjobban megkapja a szemlélt, az egyik olajfestménye, mely egy régi imakönyvön álló koponyát ábrázol. Ezt minden kezdő megszokta festeni ugyan, de különböző eredménnyel. *Gebauer*nek ez a festménye mestermű. Van ott aztán tanulmányfej, tájkép, különböző csendéletek stb. s *Gebauer* mindegyikben élénk szellemet, egészséges fantáziát s jó izlést árul el. Kitűnően festi az eget s itt technikai ügyessége igazán frappáns. Nem kultiválja a szecessziót, hanem a valót festi s ő a valóságba is be tudja vinni az idealizmust. Határozott iránya még nincs, nem is lehet, hisz még művész egyénisége nem is forrhatta ki magát, mégis minden képén visszatükrözik az ideális ifju lelkének nagyratörő bája, a mi vonzóvá teszi képeit. A főreáliskola büszke lehet ez ifjura. Reméljük, hogy *Gebauer* nem áll itt meg, hanem teljes ambícióval, de nemes ambícióval fog felfelé törni, mert a Parnasszus az ő számára megnyitott s az ő akaratától függ, hogy a nagyok között foglaljon helyet. Adja Isten, hogy így legyen. — A képkiallítást tegnap egész nap állandóan látogatták s természetesen mindenki első sorban *Gebauer* képeiben gyönyörködött.

— (**A filharmorikusok közgyűlése.**) A pécsi zenekedvelők tegnapi hirde-

tett közgyűlése elmaradt, mert a megjelent tagok száma nem ütötte meg az alapszabályokban körülírt mennyiséget. Így a közgyűlést — tekintet nélkül a megjelent tagok számára, — folyó hó 29-én, Péter és Pál napján fogják megtartani délelőtt 11 órakor a Hattyúban.

— (**Vizsgálatok a közigazgatási tanfolyamon.**) A községi közigazgatási tanfolyamon ma reggel hét órakor kezdődtek a rendes félévi vizsgálatok, melyek ezen a héten át, még szombaton is el fognak tartani. A szakvizsgák pedig jövő hó elseje után fognak megkezdődni.

— (**Városok kongresszusa.**) Ma kezdődött Aradon a városok kongresszusa. A kongresszuson Pécs városképviselőjében *Nendtvich* Andor, árvaszéki elnök vesz részt, ki vasárnap utazott el Aradra.

— (**Elfogott bankóhamisító.**) Lapunk zártáig még nem érkeztek hozzánk hivatalos adatok e dologról, melyet egy szemtanu elmondása alapján vagyunk kénytelenek a következőkben regisztrálni: Tegnap délután nem csekély feltűnést keltett egy jómódonak látszó gazda ember, kit két fegyveres csendőr kísért be Mohácsra. A gazda ember akként jutott összeütközésbe a hatóság embereivel, hogy Villány állomáson kiszállva, feltűnő gyorsan akart a vonatból kiszálló utasok tömegéből kikerülni, mi feltűnt az egyik ügyeletes csendőrnek, ki utját állva a siető gazdának, csendesen kérdezte:

— Mit visz bátyám uram?

Az eddig ismeretlen nevű gazdaember erre elsápadt s izgatottan mondta:

— A podgyászomat!

Ez az indokolatlan izgatottság még jobban felcsigázta gyanuját a csendőrnek, ki az embert megmotozta, mely alkalommal kendőbe kötve egy bankóprést talált a gazdánál, a kit letartóztatva átkísértek a mohácsi kir. járásbirósághoz.

— (**A munkaszünet áthágói.**) Rendőrségünk erélyesen ellenőrzi a vasárnapi munkaszünet betartását. Tegnap éppen huszonegy kereskedőt és iparost jelentettek fel, kik üzleteiket vasárnap délelőtt tíz órakor nem zárták be.

— (**A közgyűlés előkészítése.**) A legközelebbi napokban, a jövő csütörtökön, f. hó 27-én d. e. 9 órakor a város törvényhatósági bizottsága rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgysorozatának előkészítését a városi tanács már mai ülésén megkezdte. Az ülésen br. *Fejérváry* Imre dr. főispán maga elnökölt.

— (**Pályázat a Ferenc József Tanítók Háza alapítványi helyére.**) A Pécsi Tanítóegylet-, Pécs és vidéke Tanítónők-egyesülete és Baranyamegyei ált. Tanítótestület részéről a Ferenc József Tanítók Házában közösen létesített második alapítványi helyre pályázat iratott ki. Pályázhatnak erre a helyre azon pécsi és baranyamegyei tanítók és tanárok a budapesti tudomány- és műegyetemre vagy egyéb fő- és szakiskolára járó kiváló előmenetelű és jó magaviseletű fiai, a kik egyszersmind az »Eötvös alap« (Országos Tanítói Segélyegyesületnek) rendes vagy rendkívüli tagjai. A kérvények az »Eötvös alap« (Orsz. Tanítói Segélyegyesület) elnökségéhez címezve *Salamon* József kir. tanácsos, tante-

ügyelőnél mint a gyűjtő bizottság elnökénél legkésőbb július hó 1-ig adandók be. A kérvényhez melléklendők mindazon iratok, melyek a Néptanítók Lapja XXXIV. (1901.) évfolyama 25. számának 14. oldalán felsorolva vannak.

— **(A Pécsi Polgári Daloshör)** tegnap délután a Tettyén megtartott nyári ünnepélyének igen szép időjárás kedvezett s így megtarthatták a mult hétről elhalasztott nép-ünnepélyt, mely látogatottság tekintetében is igen jól sikerült. A délután folyamán a pécsi Polgári Tornaegyesület mutatványai szórakoztatták a közönséget, majd kezdetét vette a Pécsi Polgári Kerékpár Egyesület lassu versenye, melyben az első díjat (aranyérem) *Konrád József*, a másodikat (ezüst érem) *Bergmann Lajos*, a harmadikat (bronz érem) *Kelemen Béla* nyerte meg. Ezután *Bergmann Lajos*, mint műkerékpáros remek és nehéz kerékpármutatványokkal szórakoztatta a közönséget, mely zajosan megéljenezte az ügyes műkerékpárost. Az érdekes s kedélyes nyári ünnepélyt este egy igen szépen sikerült tűzijáték fejezte be.

— **(A posta és távirdaigazgatóság gyászsa.)** *Chinorány Géza*, m. kir. posta és távirdafelügyelő, életének 62-ik évében ma reggel meghalt. Elhunytáról a következő gyászjelentést vettük: »Alulírottak a saját, úgy a kiterjedt rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik, hogy a szeretett jó hitves, édesapa, illetve rokon, *Chinorány Géza* kir. posta- és távirda-felügyelőnek és kerületi biztosnak f. évi június hó 24-én

d. e. 9 órakor életének 62-ik és boldog házasságának 31-ik évében rövid betegség után elhunyt. A megboldogult hült tetemei f. é. június hó 26-án délután 5 órakor fognak az Indóház-ut 7. sz. a. gyászházból beszentelés után a budai külvárosi közsirkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az elhunyt lelkiüdvéért az engesztelő szent mise-áldozat pedig f. é. június hó 27-én d. e. 10 órakor fog a Székesegyházban az Urnak bemutatni. Pécsen 1901. évi június hó 24-én. Az örök világosság fényeskedjék neki! Béke hamvaira! Özv *Chinorány Gézáné* szül. *Gabellai Gabelits Paula* neje, *Chinorány Izabella*, *Chinorány Cornél*, cs. kir. főhadnagy gyermekei. a halálózásról a posta és távirdaigazgatóság tisztikara is adott ki gyászjelentést.

— **(A megyei erdőszeti bizottság)** ma délután három órakor a vármegye-háza közgyűlési termében ülést tartott, melyen *Hinka László* elnöklete alatt *Halász Géza* kir. erdőfelügyelő, *Simonfay János* bizottsági tag s *Vadnai Jenő* vm. tb. főjegyző jelentek meg. A bizottság ülése, melyen folyóügyeket intéztek el, délutáni fél négy órakor ért véget.

— **(Gyűdi sarándoklás.)** Az évenként Gyűdre sarándokolni szokott ágostontéri processió az idén e hó 22-én (szombaton) reggel hat órakor indult el az Ágoston-téri templomból Gyűdre, honnan tegnap este hat órakor tértek haza. A processiót dr. *Melhardt Dénes* segédlelkész vezette, ki vallásbuzgalmától áthatva, a gyakorlat ellenére, gyalog tette meg az utat Gyűdig és vissza.

— **(Honvédszenekar a Nemzeti Kaszinóban.)** A pécsi Nemzeti Kaszinó folyó évi július hó 3-án és 10-én este kilenc órakor a kaszinó kerthelyiségében (kedvezőtlen idő esetén a termekben) sétahangversenyyel egybekötött nyári táncestélyt rendez, a melyeken a hangversenyt a székesfehérvári m. kir. V. kerületi honvédszenekar szolgáltatja.

— **(Halálózások.)** *Herget Vendel* nyug. m. á. v. mozdonyvezető tegnap délután négy órakor, nyolcvankét éves korában elhunyt. Temetése ma délután fél hat órakor volt a Kis-Flórián-utca 7. számú gyászházból a budai-külvárosi temetőbe. A gyászmisét a belvárosi templomban holnap reggel 7 órakor tartják az elhunyt lelkiüdvéért, kinek elhunytát özvegyén kívül négy gyermeke s kiterjedt rokonsága gyászolja. — *Gőzsi* (azelőtt *Geisz*) *László* tolnavármegye-bizottsági tag, földbirtokos f. hó 21-én éjjel, hosszú szenvedés után, hencsei birtokán (Tolna mellett) elhunyt. Az elhunyt egy időben Tolnavármegye politikai életében is élénk részt vett. Két cikluson át volt a szegzárdi kerületnek országgyűlési képviselője. — *Gött Aladár*, okleveles segédjegyző, életének 33-ik évében Bar.-Szentlőrincen meghalt. Temetése holnap (kedden) délután lesz ugyanott s az engesztelőmisét szerdán reggel 8 órakor tartják lelkiüdvéért a szentlőrinci róm. kat. templomban. Az elhunytat kiterjedt rokonság gyászolja.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 23-án reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000 kb., az ellentartóban 1250 kb. volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1640 köbméternek találtatott. Folyó hó 24-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban

a kit nehéz gondolatok tartanak elfoglalva.

A gyászmenet már benjárt a temetőben. És odaértek az ujonnan ásott sirhoz, melynek szélére letették a a négylovas gyászkocsiról a koporsót, míg a papság újra imát mondott felette.

S azután dübörögni kezdett a sir göröngye s a koporsót leeresztették a rideg nyirkos gödörbe, az apát pedig levetette a püspöksüvegét és ornátusát és elsietett a két káplánnal együtt, hogy a temető kapuja előtt várakozó kocsijába ülve haza hajtson.

Egyszerre mint hangyaboly, mozdult meg a nagy tömeg. Az asszonyok egymást lökdösve tódultak a sirhoz közelebb a zürzavaros hangok hallatszottak mindenfelé.

— Názétek még csak egy könnyet sem ejt!

— Megérdemelné, hogy őt is oda temetnék abba a gödörbe!

— Hahaha, mársiet haza, hogy otthon számolgassa, mennyi pénzt hagyott rá az a szerencsétlen ura!

— Meg kell fogni és beledobni az ura után!

— Rajta, fogjátok meg!

És a tömeg, mint az elégedetlen lázadók csapata, úgy törtetett a sir körül telemelt öklökkel fenyegetőzve akarta, a mit kiabált, be is váltani.

Irén megdermedve halgatta mindezt, Klára még idejekorán karon fogta Henriket és huzta-vonta magával az egymást lökdöső felbőszült tömegen át. A sziv dráma mellett csak a kövér Leona maradt, a ki folyton jajgatva tördelte a kezét és Korilovszkynak karjába kapaszkodva remegve várta, hogy mi lesz. *Parlaghy Abel* még a papság után elsietett s vele ment *Gaspár Laci* is. Ezek

— De hiszen nem fog sokáig örülni. Ebül szerzett pénz, ebül megy el. Majd adja még ő alább is!

Irén mindezt nem hallja. Ott vannak mellette barátai, a kik elfoglalják részvétnyilatkozataikkal. Sorban érkeznek *Parlaghy Ábel*, a spiritizta piktor, *Hamar Pál*, *Kánya Leo*, *Gáspár Laci* és *Korilovszky*, a szobrász. És megjön *Klára* is, a ki kötelességének tartja, hogy a Sziv dáma mellett legyen, annál is inkább, mert tudja, hogy Henrik is ott fog lenni.

S csakugyan ott van. De az arca olyan sápadt, mintha ő virasztott volna a hallott mellett két éjszakán át s a szemei oly fénytelenek, mintha minden könnyüket kisirta volna annál a fényes ravatalnál.

S mikor megjön a kövér *Leona* is és a férfiak közül csak *Korilovszkinak* köszönését fogadva, *Gáspár Laci* pedig észre sem véve, Irént résztvevő szavaival lefoglalja, *Klára* időt nyer, hogy szólítsa *Henriket*.

— Miért nem láttam tegnap s mért nem jött ma sem felém?

— Nem jöhöttem.

— Miért? Mi bajod? Beteg vagy? kérdi suttogva, aggodalmasan. Én csak azért jöttem el ide, mert reméltem, hogy itt találalak. Nem szeretem a temetéseket látni.

Henrik száraz, rekedt hangon felelte.

— Beteg voltam.

— Látszik is rajtad, hiszen most is olyan sápadt vagy. Mi a bajod?

— Láttam a *Kerekest*, mikor meghalt az utcán. Azt hiszem, az tett rám olyan rossz hatást.

1000 Kb. az ellentartóban 1250 kbm. víz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1600 köbméternek találtatott.

— **(Katonai hír.)** Kónyi Lajos, 44-ik gyalogezredbeli tartalékos segédorvos-helyettes, az összes gyógytudományok tudora Kaposvárott, tartalékos segédorvossá nevezetett ki.

— **(Érettségi a főgimnáziumban.)** A helybeli főgimnáziumban csütörtökön kezdődtek meg a szóbeli érettségi vizsgálatok, melyek ma délelőtt értek véget. Ma délután hirdették ki az eredményt, a mely igen szép, tekintve, hogy oly nagy számmal jelentkeztek az érettségire. Öten tették le teljesen, tizenketten jól, tizenhárman egyszerűen. Két hónapra hárman buktak, a kik szeptemberben Székesfehérvárott tesznek javító érettségit. Jelesen érettségiztek: *Antóni Miklós, Baltha Béla, Feierbach Pál, Franck Richard és Kühnl József.* — Tegnap meg, vasárnap, a realisták tettek latin nyelvből érettségit, mely igen meglepő és szép eredménnyel végződött. Reálból heten jelentkeztek és a jogászok közül hárman. A szóbelin csak egy bukott meg, a ki magán uton tanulta a latin nyelvet.

— **(Kinevezés.)** *Thorockay Gyula*, pécsi kir. törvényszéki aljegyző, a zalaegerszegi kir. törvényszékhez jegyzővé kinevezetett.

— **(Gyűjtés tüzkárosultaknak.)** Beregvármegye alispánja megleghangu, szívhez szóló felhívást küldött Baranyavármegyének, mely felhívásban kéri, hogy a vármegye területén indítsanak gyűjtést a Kis-Bégány községi tüzkárosultak javára. Kis-Bégány községben

a múlt hó végén óriási tűzvész pusztított, mely a hirtelen keletkezett forgószélben körülbelül másfél óra alatt harmincezer korona kárt okozott. Negyvenhárom lakóház, hetvennyolc melléképület, nagymennyiségű bútör, gazdasági felszerelés, élelem, ruha lett a lángok martaléka s Kis-Bégány szegény földművelő lakóinak legnagyobb része koldussá lett. *Tormay Károly* alispán a gyűjtés eszközlése végett kiadta a felhívást a megyei járási főszolgabíróknak és a községi előjáróságoknak. — Hasonló felhívást intézett Szatmárvármegye alispánja is a mi megyénkhez. Szatmármegye *Kaplony* községben huszonhat ház és melléképület lett a tűz martalékává, mi hatvankétezer százhuszonegy korona kárt okozott. Szabvármegyének *Porcsesd* községében százharminchétfő lakos lett a lángok pusztítása folytán hajléktalanná.

— **(Tanárok tanfolyama.)** A kultuszminiszterium a nagy szünetidőben Budapesten július 1—23-ig tartó magyar művelődés történelmi tanfolyamot rendez közép iskolai tanárok részére. E tanfolyamra *Endrei Ákos*, kaposvári állami főgimnáziumi tanár is felvétellett.

— **(Vasárnapi munkaszünet a postán.)** A kereskedelmi miniszter a posta-, távirat- és távbeszélőszolgálat időtartamát a vidéki posta-, távirat- és távbeszélő hivataloknál folyó év július hó 1-től kezdve újból szabályozta s ezzel kapcsolatban a vasárnapi munkakorlátozást a vidéken is kiterjesztette mindazon közönségekre, melyeken a hivatalos órák a székesfővárosi postahivatalokra nézve már korlátoztattak u. m. újévnapija, Husvét hétfője, Áldozócsütörtök, Urnapja, Pünkösdi hétfője, Karácsony első- és másodnapja, továbbá április 11-ike és augusztus 30-ikára.

— **(Kiverte három fogát.)** *Kovács György*, versendi lakos egy kővel szájon dobta

Kovács Mártonné versendi lakost. A boszúból eredt dobás oly erős volt, hogy kiverte *Kovács Mártonné* három fogát. A buszuálló dobálót följelentették a mohácsi kir. járásbírósnak.

— **(Vesztett ebmarás.)** *Witzl György* szajki lakost megmarta egy eb, melyről a járási kir. állatorvos megállapította, hogy veszett volt. *Witzl Györgyöt* föl szállítják a budapesti Pasteur-intézetbe.

— **(Járványok a vidéken.)** Baranyavármegye közegészségügyi hatósága most bocsájtotta ki az elmúlt május hó 15-étől 31-ig terjedő félhónapban a megye területén fellépett heveny fertőző kórokról szóló kimutatását. A kimutatás szerint az említett félhónapban a kanyaró okozta a legtöbb megbetegedést, a mennyiben 12 községben 76 kóreset és 3 halálzással lépett fel. A pécsi járás *Hosszúhetény* és *Somogy* községeiben lépett fel a kanyaró. — Jóval enyhébb volt a roncsoló toroklob lefolyása, mely 11 községben 12 kóresetet és 1 halálzással okozott. — Esetei számának arányában ezután a bélhagymáz szerepel a kimutatásban, 7 községben, ugyanannyi kóresettel s egy halálzással, a vörheny 3 községben 2 kóreset és 2 halálzással, a hőkhurut 2 kóreset és 1 halálzással s végül a gyermekági láz, egy halálzással megbetegedéssel.

— **(Szerencsétlen esés.)** *Kaitsz Adámné* szül. *Móritz Éva* somberekfi fiatal asszony (félév előtt ment férjhez) múlt vasárnap reggel a padlásra ment lisztért. Lejövet azonban elcsuszott, a meredek lépcsőn legurult s a konyhaajtó kilincsének esve életveszélyesen megsérült. A fiatal menyecske sérülését súlyosbitja az a körülmény, hogy áldott állapotban van.

De a harangok zugása jelezte, hogy jön a papság. És a temetkezési egylet szolgálai leemelték a koporsót a ravatalról s kivitték a halottasház előtt álló szent Mihály-lovára. Aztán pár perc múlva megérkezett a plébános, püspöksüvegben és kezdetét vette a temetési szertartás.

Irén odaszólt Henrikhez:

— Ne maradj el tőlem. Beszélni akarok még veled.

És elhangzott a circumderumt is s a négylovas gyászkoocsira feltették a fényes koporsót, rá a sok korszorut s harangok zugása, gyászénekek zengése közben megindult a menet a kórház udvarából végig a városon ki a temetőbe.

Más temetéseken a nép lassan-lassan el szokott maradni a gyászmenettől s ki a temetőbe csak egypár imádkozó öregasszony kíséri a menetet. Most azonban nem történt ez, sőt mintha mindig többen és többen lettek volna, s az egész uton mindenki csak a Sziv-damáról beszélt, a ki nem érdemli meg, hogy az ura úgy gondoskodott róla s halálával olyan gazdaggá tette.

Klára a mellette haladó Bodolával többször megkísérelte, hogy beszélgetést kezdjen

— Nézd, itt van a kövér Leona is.

— Látom.

— És milyen érdeklődve beszél *Korilovszkyval*, míg *Gáspár Lászlóra* rá se néz.

— De *Gáspár* se sokat törődik vele. Ugy látszik, kiábrándultak egymásból.

Itt azonban egyszerre elakadt a *Henrik* szava. *Klára*, a mint felpillantott rá, észrevette, hogy *Parlaghyt* nézi

gyűlöletes pillantásokkal, miközben az arca hófehér lesz, az ajkai megremegek és egész testében valami ideges rángás fut végig.

— Mi bajod az istenért? Sugta neki ijedten.

Henrik igyekezett erős lenni.

— Semmi de mindig felindulok, ha azt az embert látom.

— Ugyan hagyd el. Hát ha ugy látnád sokszor, mint én? Együtt kocsikázott ma is vele.

Ez az ő *Katalin* volt s az aranyhaju asszony a megvetés hangján mondta e szavakat. Majd szenvedélyes, lágy hangon mondta halkan *Henrik*hez:

— De mit is törődöl te másokkal? Itt vagyok én: te neked egyedül velem kell gondolnod!

A gyászének újra felhangzott a menet elején s már a kápolna harangja csengett a temetőben, üdvözölte a közeledő új lakót a halottak csendes birodalmában.

Henrik maga sem tudta miért, talán ez a kis harangszó kényszerítette rá, ezt felelte az aranyhaju asszonynak.

— Veled is gondolkodok s érzem, hogy éppen ebbe fogok beleőrülni.

Klára csodálkozva pillantott reá.

— Ugy látszik, ma rossz kedvedben vagy. Ha betegnek érzed magad, ma is otthon maradhattál volna. Vigyázni kell az embernek addig magára, a míg késő nem lesz!

És felvonta gömbölyű vállait, a hogy látta, hogy *Henrik* nem is hallgat a szavaira, csak megy, megy sápadt arccal, fénytelen szemekkel, magába mélyedve, mint

— **(Valódi ezüstartárgyak)** tömör nehéz kivitelben, nevezetesen teljes evőkészletek pompásan összeállítva, szép ezüst asztali állványok, sütemény és névjegy kosarak, csinos felszolgáló tálcák, pazar, szép kivitelű tea, kávé, cognac, fagyalt és punsch szervizek igen gazdag választékban, megtekinthetők Schönwald Imrénél.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. június 24. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 760.1 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 23.1 °C.

• maximuma: 26.1 °C. }
• minimuma: 17.2 °C. } tegnap.

Párányomás: 14.7 mm.

Relatív nedvesség: 68. %

Felhőzet: 7° Cum. — NE.

Szélirány s erő: SE. 2. — Harmatp. 12.6 °C.

Csapadék 24 órai: 4.6 mm. ☉

Vált. felhőzet, szeles, eső zivatarra hajló i. v.

Dr. Czirer.

TÁVIRATOK.

— **Konkolyhintók.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szatmári függetlenségi Ugron- és Kossuth párt vezéremerei megállapodtak, hogy a két pártot minden jelző nélkül függetlenségi és 48-as párt néven egyesítik. Az egyesített párt mai alakuló közgyűlését azonban félreértések miatt fel kellett osztatni s az egyesítés nem sikerült. A megjelentek nagyrésze az Ugron-pártiak távozása után Kossuth-párttá szervezkedett.

— **Irodalmi sikkasztó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti rendőrség letartóztatott egy **Tóth Ferenc** nevű 27 éves embert, ki „Vasárnapi illusztrált Lapok“ című irodalmi vállalatot indított s tizenegy embertől több ezer korona ovadékat elsikkasztott. Dűlben átkísérték az ügyészséghez.

— **Kirabolt gyümölcsös-kofa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kolozsvárott ma éjjel **Ignác Mártonné** hetvenéves gyümölcsárusnőt bodegájában, egy jól öltözött fekete ruhás férfi **csákánnyal háromszor halálosan fejbe verte** s kétszázhusz koronáját elrabolta. A rablógyilkost körözik.

— **Halálos esés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Hay Adalbert**, az Egyesült Államok volt pretoriai konzula, **Hay** külügy miniszter fia, New-Hawenben **leesett egy szálló ablakából és szörnyet halt.** Egy volt iskolatársával töltötte a tegnapi estét; az ablaknál szivarozgatott, miközben — valószínűleg egyensúlyt veszítve — lebukott.

— **Elítélt párbajozó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Rohoncy Gedeon** az **Ugron** Gábor elleni hajsza idején a képviselőházban sértőleg nyilatkozott Ugronról; miért Ugron Rohoncyt provokáltatta. A párbajügyben mára volt kitűzve a végtárgyalás, melyen csak **Rohoncy Gedeon** jelent meg. **Tisza** István és **Bethlen** Bálint gróf segédek kihallgatása után Rohoncyt négy napra állományra ítélték. Az ítélet ellen Rohoncy felebbezett.

— **Óriási katasztrófa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Roanoke virginiai városból távirják, hogy Pocahon-

tosban egy töltés beszakadása következtében **háromszáz ember vízbe fullt.** A víz egész házakat elsodort; a vasutat 25—30 mértföldnyi vonalon teljesen elpusztította.

— **Vörösmarty szobra.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Vörösmarty szobor orsz. nagybizottsága tegnap délelőtt az Otthon kör helyiségében látogatott ülést tartott, **Rákosi Jenő** elnökle mellett. A nagybizottság tavaly október 28-án tartotta első ülését, a melyen egy intéző bizottságot küldött ki a gyűjtés eszközlése végett. A bizottság a gyűjtést minden reményt meghaladó sikerrel végezte és erről ma számolt be a nagybizottságnak.

Az elnöki megnyitó beszéd után **Sajó Sándor** felolvasta azok névsorát a kik kimenteték kimaradásukat. Az elnök bemutatta az eddig felmerült költségek jegyzékét, mely szerint az összes kiadás 277 kor. 70 fill. tesz ki. Erre felolvasták **Ciklay Lajos** és **Rothhauser Miksa** számvizsgálók jelentését, mely a számadásokat teljesen rendben találja és a felmentvény megadását javasolja. Kiemeli a jelentés, hogy csaknem páratlan a szoborlétesítési akciók történetében az a körülmény, hogy ily csekély kiadással csaknem 200,000 koronát gyűjtött össze a bizottság a szoboralapra. Csak a legnagyobb foku lelkesedés, odaadás, féltő gondosság mellett lehet nálunk ilyen példás eredményt elérni s a legnagyobb büszkeséggel mutat rá a jelentés erre a ritka eredményre, melyet kizárólag újságírók kezdeményeztek, vezettek, fejlesztettek s juttattak, messzemenő reményeket is tulszárnyaló fényes eredményre. — A bizottság a felmentvényt megadja. Ezután az elnök bemutatja a Hitelbank összes számadásait a hozzá befolyt összegekről a melyek június hó 11-én összesen 197,909 koronát tettek ki. Az elnökség jelentését, melyet kinyomatva a megjelentek között szétosztottak, felolvasottnak tekintették és tudomásul vették. Az elnökség ezután a következő javaslatokat ajánlotta elfogadásra a nagybizottságnak:

1.) A nagybizottság tudomásul veszi az intéző bizottság munkálkodását, számadását, helyben hagyja eddigi eljárását, neki a felmentvényt megadja (**Tisza Kálmán** itt közbeszól: Köszönettel és elismeréssel!)

2.) Elhatározza egy bizottság kiküldését, mely a szobor létesítéséről gondoskodik.

3.) A szobor készítésére nézve a bizottságnak szabad keze legyen s a célt kereshesse szükség szerint, akár korlátlan pályázat útján akár kijelölt művészek versenyzésével, akár esetleg megbízással, vagy a mely mód a körülményekhez képest ajánlatosnak mutatkozik.

4.) A szobor létesítésének előzetes költségeire a begyűlt összeg 20%-a fordítassék, többi része pedig a szobor elkészítésére.

5.) A nagybizottság határozza el, hogy nevében az intéző bizottság tegyen lépéseket, hogy a szobor számára a Gizella-tért nyerje meg.

6.) Válaszolja meg szoborbizottsággá a most leköszönt intéző bizottságot, azzal a felhatalmazással, hogy a mennyiben szüksége mutatkoznék, ez a bizottság az Otthon választmányával egyetértve, magát új elemekkel kiegészíthesse, s oly tagok helyébe, kiknek tagsága bármi okból megszűnt, ugyancsak az Otthon választmányával egyetértve újakat választhasson.

7.) Az új szoborbizottság utasíttatik, hogy az intéző bizottság összes irományait, számadásait átvegye és az általa eddig kezelt ügyeket intézze.

8.) Köszönet nyilvánítása a Hitelbanknak. A 4. pontnál felszólalt **Thaly Kálmán**, **Beöthy Zsolt**, **Alexander Bernát** és **Szalay Imre**, a kik részben sokalták a husz százalékot, de az elnök felvilágosító szavai után, hogy az t. i. a magyar szobrászok ambíciójának, munkakedvének fokozását célozza, a nagybizottság minden egyes pontot helyeslőleg tudomásul vett.

Elnök végül köszönetet mondott a nagybizottságnak, mire az ülés az elnök zajos életelése közben véget ért.

— **Felrobbant tűzijáték raktár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Newjerseyben a Ritterburg-féle tűzijáték-raktár tegnapi felrobbanásánál két férfi, hét nő és hat gyermek vesztette életét.

— **A francia szenátusból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban a szenátus tegnap éjjeli ülésen 173 szóval 99 ellenében elfogadta a kongregációkra vonatkozó javaslatot.

— **A hála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hála az emberi sziv legneembesebb érzelme. Csakhogy sokan rosszul magyarázzák. Így tett **Schmitheiss Rezső** is. Gazdája, **Krakauer Armin** bizományos feljelentést tett ellene lopásért. A rendőrség megidézte Schmitheist, a ki rimánkodva kérte gazdáját, hogy ne tegye szerencsétlenné, vonja vissza a feljelentést. A sok könyörgésre megszánta Krakauer a megtévedt embert és visszavonta a feljelentést.

— Ezért örök hálára kötelezett — jelentette ki nagy páthosszal a megkönnyebült fiatal ember. És háláját még tegnap fényesen bebizonyította. Megleste gazdáját az Erzsébet-terti kioszkban, rávetette magát és súlyos séta botjával véresre verte. Alig tudták megfékezni a dühöngő fiatal embert. Most a rendőrség könnyű testi sértés címén vezeti Schmitheisz ellen a vizsgálatot.

— **Felültetett tűzoltók.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délelőtt szoborüzet jelentettek a tűzoltóknak Budapesten a Ferenc József rakpart 4. számú házból. A tűzoltók teljes felszereléssel kivonultak, de a házban a legnagyobb meglepetéssel fogadták, keresni kezdték a tüzet, de nem találták. Végre is kiderült, hogy egy lakásban poloskát irtottak. Az égő irtószer füstjét látta valaki s innen származott a tűzilárma.

— **Öngyilkosság a fürdőben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délelőtt 10 órakor a Rácfürdőben nagy radalmat okozott egy lövés zaja. Feltörték a kabint, a honnan a lövés hallatszott s a földön fekvő, vérző fejjel találtak egy férfit. Rögtön a mentőkért telefonáltak, akik az első segélynyújtás után az irgalmasok hórházába vitték az életuntat, aki forgópisztolylyal lötte magát homlokán. **Biller Károly** a neve, 44 éves fodrász segéd, nem mondja meg, mi keserítette el. Allapota életveszélyes.

— **Felismert halott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnapelőtt reggel a Rácfürdő egyik kabinjában holtan találtak egy öregasszonyt. Ma felismerték a halottat. Özv. **Széder Istvánné**, szül. **Kiss Klára** a neve. Napszámosnő volt, s a Naphegy-utca 59. sz. házban lakott.

— **Új kormányzó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Washingtonból írják: **Chaffee** tábornokot kinevezték Fülöpszigetek katonai kormányzójává.

Szerkesztői üzenet.

P. D. (Helyben.) Négyoldalas levelét átolvastuk s szívesen is közölnők mosakodását, de mi a hivatalos jelentés alapján irtuk meg az esetet s ugyanigy irták a többi helyi lapok is. Tehát nem mi fordítottuk el a tényeket, hanem legfeljebb a panaszos; azonban ennek állításaira önt is kihallgatták: ott adta volna elő a tény, úgy, a hogy nekünk írja. De ott ön beismerte, hogy bizony a fiut fejbe ütötte. Nekünk semmi okunk ily dolgot kiszínezni; úgy írjuk meg, a hogy hivatalos részről kapjuk, mert nem olyan nagy világfelforgató esemény volt bizony az!

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Zongorázni tanít

és a jövő iskolai évre családja körében *kosztos tanulókat* is fogad valamint *házi-tanítónak, felolvasónak, magántitkárnak, levelező- és könyvelőnek* ugy *kereskedelmi és biztosítási képviselőnek*, nemkülönben *házigondnoknak* is tisztelettel ajánlkozik

Grosch Károly

nyug. tanító

Pécs, Árpád-utca 23. sz. a.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy **Pécsett, Ferenciek-utca 15. szám** alatt (Skarica-féle ház) a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg berendezett

fodrász-

és

borbély-üzletet

nyitottam. A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradok

teljes tisztelettel

Fuchs Zsigmond,

fodrász.

Faládák

(kisztnik)

olcsó áron kaphatók

Mária-utca I-ső szám alatt.

Gazdaasszonynak

magános urhoz, vagy

kulcsárnőnek

ajánlkozik egy középkorú nő, ki úgy a főzést, mint a gazdálkodást kitűnően érti.

Cím a kiadóhivatalban.

„AZ ANKER”

Magyarországi vezér-képviselőség:

BUDAPEST,

élet- és járadékbiztosító-társaság. VI. ker., Deák-tér 6.

— Alapított 1858. — (Anker-udvar), a társaság saját házában.

Összes vagyon 138 millió korona
Biztosítási állomány . . . 505 millió korona
Eddigi kifizetések 225 millió korona

1900-ban a nyereségosztással biztosítottak **vegyes és haláleseti biztosításoknál** A osztalékterv szerint — úgy mint 26 év óta állandóan — az évi biztosítási díj **25%-át** kapták készpénzben kifizetve, míg a **vegyes és takarékpénztári biztosításoknál** B osztalékterv szerint (évenként emelkedő osztalék) a biztosítás kezdete óta befizetett összes díjak **3%-a**, egymint a biztosítási tartam

3 év után,	4 év után,	5 év után,	6 év után,
9%,	12%,	15%,	18%,
7 év után			
21%-a			

fizettetett ki készpénzben.

Előnyös kiházasítási és vegyes biztosítások.

Prospektussal és felvilágosítással szolgál a fenti magyarországi vezérképviselőség, (hová ügynökségek iránti ajánlatok is intézendők) valamint a társaság ügynökei.

Képviselő: Nyitrai Andor, Pécs.

A pécsi igen tisztelt közönségnek ez uton tisztelettel tudomására hozzuk, hogy **a valódi és világhírű „Schönmann“-féle**

Ambre és Cairó-féle

czigaretta hüvelyek ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

egyedüli eladási jogát

özv. Tausz Vilmosné

dohánykülönlegességi raktárának **adtuk át.**

Hogy ezen, még eddig felülmulhatlan hüvelyek elterjedését előmozditsuk, a fenti cégnek oly olcsó árakat adunk kézre, hogy képes **100 hüvelyt 20 krért, 1000 drbot frt 1.80 adni.**

Ezáltal mindenkinek lehetővé van téve **jó papirt olcsó áron** használhatni.

Teljes tisztelettel

Schönmann & Singer.

Huzás ma este 8 órakor!

Huzás visszavonhatatlanul
1901. június 25-én.

Főnyeremény:

30.000 korona
értékű

CONCORDIA sorsjegyek
á 1 korona.

ajánlja

SCHAPRINGER J. bank- és váltó-üzlet
ULLMANN M. K. bank- és váltó-üzlet
KRAUSZ SIMON és FIA bank- és váltóüzlet
Pécs.